

דער נייער שער - DER NAYER SHER

Paroles et Musique : Abraham Ellstein (1907-1963)

Hey du klezmer, nem dem fidl,
shpil dos naye lidl,
tantsn vet men dem nayem sher.
In a karahod men dreyt zikh,
un dos harts derfreyt zikh,
nor ven men tantst dem nayem sher.

היי דו כלי-זמר, נעם דעם פֿידל ,
שפיל דאָס נייע לידל ,
טאַנצן וועט מען דעם נייעם שער.
אין אַ קאַראָהאָד מען דרייט זיך,
און דאָס האַרץ דערפֿרייט זיך ,
נאָר ווען מען טאַנצט דעם נייעם שער.

Hekher, hekher, biz di stelye,
shpringt der zeyde, elye.
Es vilt zikh lebn im vos mer.
Un di bobbe, zosye kvelt fun nakhes,
sonim oyf tselokhes,
tantsn vet men dem nayem sher.

העכער , העכער, ביז די סטעליע,
שפּרינגט דער זיידע אליה.
עס ווילט זיך לעבן אים וואָס מער.
און די באַבע זאָסיע קוועלט פֿון נחת ,
שונאים אויף צו להכעיס.
טאַנצן וועט מען דעם נייעם שער.

Refren

רעפֿרען

Nu, zet, nor zet vi yeder freyt zikh
un vi men dreyt zikh,
un men tupet mit di fis.
Dos harts tsegeyt
nor tantsn bet zikh
vayl ven men tantst vert
dan dos lebn azoy zis.

נו, זעט, נאָר זעט ווי יעדער פֿרייט זיך,
און ווי מען דרייט זיך
און מען טופּעט מיט די פֿיס.
דאָס האַרץ צעגייט
נאָר טאַנצן בעט זיך,
ווייל ווען מען טאַנצט ווערט
דאָן דאָס לעבן אזוי זיס.

Freylekh zayn atsind darfn mir ale;
troyerik zayn dos vet men shoy nisht mer
vayl bazetsn vet men bald di kale,
un tantsn vet men gor dem nayem sher.

פֿריילעך זיין אַצינד דאַרפֿן מיר אַלע
טרויעריק זיין דאָס וועט מען שוין נישט מער
ווייל באַזעצן וועט מען באַלד די כלה,
און טאַנצן וועט מען גאָר דעם נייעם שער.

Vos toygn ale dayges, ale zorgn,
oyfn hartsn ven es iz dir shver?
Besser, brider, hofn az biz morgn
veln ale in eynem tantsn dem nayem sher!

וואָס טויגן אַלע דאגות, אַלע זאָרגן,
אויפֿן האַרצן ווען עס איז דיר שווער?
בעסער, ברידער, האָפֿן אַז ביז מאָרגן
וועלן אַלע אין איינעם טאַנצן דעם נייעם שער!

Refren...

רעפֿרען....

Nu, zet, nor zet vi yeder freyt zikh
un vi men dreyt zikh,
un men tupet mit di fis.
Dos harts tsegeyt
nor tantsn bet zikh
vayl ven men tantst vert,
dan dos lebn azoy zis.

נו, זעט, נאָר זעט ווי יעדער פֿרייט זיך
און ווי מען דרייט זיך
און מען טופּעט מיט די פֿיס.
דאָס האַרץ צעגייט
נאָר טאַנצן בעט זיך
ווייל ווען מען טאַנצט ווערט ,
דאָן דאָס לעבן אזוי זיס.